

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/394/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612202384
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2016:1612202384.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky pred samosudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti odporcom: 1. T., zastúpená opatrovníčkou T., pracovníčkou Okresného súdu v Pezinku, 2. Z., o zaplatenie 2.062,22 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa zamietla.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi v 2.rade trovy konania 157,50 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdnu dňa 23.02.2012 domáhal od odporcov zaplatenia sumy 2.062,22 Eur spolu s úrokom z omeškania 566,15 a s 15% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.524,12 Eur od 09.04.2011 do zaplatenia a trov konania . Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008 mu bola postúpená zo strany Slovenskej sporiteľne a. s. Bratislava. pohľadávka voči odporcovi. Postupca uzatvoril s odporcom dňa 23.09.2002 zmluvu č. XXXXXXXXXX., ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“). Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Odporca v 2. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Vzhľadom na to, že odporca neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy, ktorá ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 2.062,22 Eur a ktorá pozostávala z istiny 1.534,12 Eur, úroku z omeškania 538,09 Eur. Navrhovateľ si uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 23.10.2008, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky resp. po dni riadnej splatnosti úveru. Pokiaľ nenastala riadna splatnosť úveru navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia oznámenia a vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru alebo splatnosti prvej neuhradenej splátky podľa dohody o uznaní záväzku.

O návrhu navrhovateľa rozhodol súd najskôr platobným rozkazom č. k. 16Ro/279/2012-35 zo dňa 26.02.2013. Proti platobnému rozkazu podal odporca v 2. rade odpor, v ktorom uviedol, že s odporkyňou v 1. rade, ktorej ručil na predmetný úver sa rozišiel. Zariadenie zakúpené z finančných prostriedkov z úveru si ponechala odporkyňa v 1. rade. Z toho dôvodu nie je ochotný žalovaný dlh uhradiť a žiadal voči jeho osobe návrh zamietnuť.

Uznesením č. k. 6C/394/2013-108 zo dňa 16.12.2015 súd ustanovil odporcovi v 1. rade podľa § 29 ods. 2 O. s. p. opatrovníka v osobe T., pracovníčky Okresného súdu Pezinok, pretože v mieste trvalého pobytu sa nezdržiava a iné miesto jeho pobytu sa súdu nepodarilo po doručení platobného rozkazu zistiť.

Navrhovateľ, jeho právny zástupca a opatrovníčka odporkyne sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčasť ospravedlnili súhlasiac s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti, preto súd prejednával a vec rozhodol v ich neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o splátkovom úvere, dohodou o ručení, VOP, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 22.19.2008, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky, oznámením o postúpení pohľadávky, výpisom z účtu odporcu v 1. rade, pokusom o zmier a spisom a zistil tento skutkový a právny stav.

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.09.2002 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa a.s. uzatvoril s odporcom v 1. rade zmluvu o splátkovom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie účelového úveru v sume 50.000,- Sk s úrokovou sadzbou 11,50 % ročne, s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 2% z výšky úveru. Výška splátok bola dohodnutá v sume 2.500,- Sk mesačne vždy k 1. dňu mesiaca s tým, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 01.11.2002 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 01.09.2004.

Dňa 23.09.2002 uzavrela Slovenská sporiteľňa a. s. Bratislava s odporcom v 2. rade dohodu o ručení, podľa ktorej odporca v 2. rade pristúpil k zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.09.2002, ktorú uzavrela Slovenská sporiteľňa a. s. s odporkyňou v 1. rade, a to ako ručiteľ.

Navrhovateľ súdu predložil všeobecné obchodné podmienky, účinné od 01.08.2002.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/XXXX/XCE zo dňa 22.10.2008 a k nej patriacou prílohou č. 1 má súd preukázané, že postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila na postupníka, ktorým je navrhovateľ v tomto konaní, pohľadávku voči odporcom a to v sume 62.427,60 Sk s tým, že dátum poslednej úhrady bol vykonaný dňa 15.01.2004 vo výške 226,30 Sk. Tým mal súd preukázané, že aktívna legitímácia v konaní svedčí navrhovateľovi, ktorý sa stal novým veriteľom odporcov nadobudnutím pohľadávky voči odporcom zo zmluvy o úvere.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2008 právny predchodca navrhovateľa oznámil odporcom, že postupuje pohľadávku vo výške 62.427,60 Sk vyplývajúcu z úveru na navrhovateľa. Od okamihu doručenia oznámenia mali odporcovia uhrádzať uvedenú pohľadávku postupníkovi. Odporca v 1. rade si oznámenie prevzal dňa 27.11.2008 a odporca v 2. rade dňa 18.11.2008

Z pokusu o zmier zo dňa 11.01.2012 súd zistil, že navrhovateľ vyzval odporcov na zaplatenie celého záväzku do 18.01.2012 a to v sume 2.801,87 Eur, z toho neuhradený úver 1.524,12 Eur, zmluvný/zákonný úrok 739,65 Eur, úrok z omeškania 538,09 Eur. Doručenie tohto pokusu o zmier odporcom navrhovateľ v konaní nepreukázal.

Na výzvy súdu akým spôsobom a kedy došlo k zosplateniu dlhu resp. k predloženiu odstúpenia od zmluvy o úvere právny zástupca navrhovateľa uviedol, že v predmetnej veci nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru ani právny predchodca navrhovateľa od zmluvy neodstúpil. Úver sa stal splatným dňom konečnej splatnosti úveru.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obch. zák. za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zákon sa nevzťahuje na zmluvy

- a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,
- b) o nájme, ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu,
- c) o poskytnutí úveru bez platby úroku a poplatkov, ktoré zabezpečujú splatenie úveru jednou splátkou,
- d) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20.000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,
- e) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,
- f) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 548 ods. 2 Občianskeho zákonníka ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101-110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v 3 rokoch, ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide

o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Z listinných dôkazov súd dospel k záveru, že odporca v 1. rade a právny predchodca navrhovateľa uzavreli zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol odporcovi v 1. rade úver. Uvedenú zmluvu je potrebné posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pri ktorej odporca v 1. rade vystupoval v pozícii spotrebiteľa (§ 3 ods. 2 citovaného zákona) a právny predchodca navrhovateľa v pozícii veriteľa (§ 3 ods. 1 citovaného zákona). Svojím charakterom je nutné túto zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Z dikcie ustanovenia § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je zrejmé, že za spotrebiteľskú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje (či Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník.

Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva o splátkovom úvere uzavretá právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom v 1. rade má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah odporca nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačný. Ak sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho ustanovenia zákona na ochranu spotrebiteľa. Ak sa aj uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka (keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená), tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník. Uvedené teda znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku /§ 101/, teda trojročnú premlčaciu dobu.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní.

Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa odporca premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pred účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia.

Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Ako už bolo uvedené, predmetné ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Z obsahu prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok bolo preukázané, že konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 01.09.2004, a teda dňa 02.09.2004 začala plynúť v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka všeobecná trojročná premlčacia doba (z dôvodu aplikácie spotrebiteľského práva), ktorá uplynula dňa 02.09.2007, pričom návrh bol na súd podaný dňa 23.02.2012, teda v čase, keď bol jeho nárok v celom rozsahu premlčaný.

Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnúť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offio (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa nebolo možné mu uplatnený nárok priznať vo vzťahu k odporcovi v 1. rade.

V konaní žalovaný odporca v 2. rade ako ručiteľ vzniesol sám vo vzťahu k uplatnenému dlhu námietku premlčania, ktoré právo mu priamo vyplýva z ustanovenia § 548 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Dovolal sa teda premlčania dlhu vo vzťahu k svojej osobe. Preto súd návrh ako nedôvodný tak voči odporcovi v 1. rade ako i voči odporcovi v 2. rade zamietol z dôvodu premlčania dlhu. Z týchto dôvodov sa súd podrobnejšie nezaoberal meritom veci. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods.1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi súd priznal náhradu trov konania, ktorá predstavuje sumu 157,50 Eur ya yaplatený súdny poplatok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Bratislave (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
 7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
 8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
 9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
 10. bol odvolacím súdom schválený zmier
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
 1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)